

paa dette, men jeg skal kun konstatere, at det Kompromisforslag, som den højtærede Indenrigsminister foreslog, nemlig at tage Halvdelen af den resterende Gammelstat og regne den som Grundbyrde og den anden Halvdel som Skat, vilde i hvert Tilfælde medføre, at Landdistrikterne ikke blev begunstigede fremfor København og Købstæderne, men at Forholdet stod lige, saa selv efter denne Betragtning, hvorefter der dog er gjort en meget stor Indrømmelse til den Anstuelse, at Gammelstaten ikke er en Skat, men en Grundbyrde, vil der for den resterende Del af Gammelstaten være Ligevægt. Det forekommer mig, at man ogsaa fra den Side set mister enhver Ret til at tale om en Gave.

Bramsen: Jeg skal udtrykke min Tilfredshed over, at den højtærede Finansminister syntes at ville give Afkald paa den specificerede Formuefortegnelse, som er stillet som Fordring ved denne Lov om Statsstat paa Formue, som nu her foreligger for os. Man syntes nu at ville gaa til det System, som bruges andesteds, nemlig at man angiver Indtægten af sin Formue og saa bestattes denne Indtægt i højere Maalestok, end Tilfældet er med Indtægten af Erhverv. Jeg kan ikke se rettere, end at dette er ensbetydende med, at vi ikke behøve denne Formuestattelev; vi kunne indskrænke os til i Afdelingen om Indtægtsstat, at indføre Bestemmelse om, at der af Formueindtægten svares en Stat af 2 pCt., men at der af Erhvervs- og Arbejdsindtægten kun svares 1 $\frac{1}{4}$ pCt., og saa i øvrigt indføre i Loven ogsaa den i udenlandske Lovgivninger kendte Bestemmelse om, at den Indtægt, som fremkommer af Formuen, skal opføres med et særskilt Beløb i den Selvangivelse, som den paagældende gør. Smidertid havde jo Regeringen her foreslaaet og forlangt en specificeret Fortegnelse for Formuestaten, og derhos at ogsaa den uproduktive Formue skal ansættes af den vedkommende Statsborger selv. Det var disse to Momenter, som foranledigede mig til at paavise, hvor lidet svarende til Befolkningens Ønsker denne Lov maatte blive, og hvor lidet de Ulemper, som den vilde medføre for alle, vilde staa i rimeligt Forhold til de Resultater, man kunde vente at faa af en saadan Lov. I denne Sammenhæng har jeg altsaa til Undergaelse af en saadan Formuestat henledet Opmærksomheden paa og gjort en Hensigtstilling, om man — naar man vilde opretholde disse Fordringer fra Regeringens Side — ikke kunde indskrænke deres Opfyldelse til at ske blot i Tilfælde af Døds-

fald, ganske simpelt saaledes, at man bestattede Formuerne baade de produktive og de uproduktive, naar vedkommende Gjer afgik ved Døden, idet denne Fremgangsmaade netop ikke blot ikke vilde medføre nogen som helst Ulempe ved Specificitation af Formuen, men i denne Specificitation vilde det tillige blive nødvendigt at inddrage den uproduktive Formue. Naar Regeringen nu paa den Maade vil modificere Formuestattelev, som den højtærede Minister paa Forhaand har erklæret sig villig til at forhandle om, vil det jo ikke længere være nødvendigt at fremføre det afstrækkende ved de Bestemmelser, som foreligge i Lovforslaget; men jeg skal dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa, at den Ordning, som man i sin Tid ikke antog i Preussen, den antog man flere Aar senere i England, og man er der meget tilfreds med denne Ordning. Den engelske Ordning gaar i Virkeligheden ud paa at indføre en ny Skat paa Formuen saaledes, at man i hvert enkelt Dødsbo opgør den fuldstændige Formue, og saa beregnes der af denne Formue til Statskassen en Afgift, som endogsaa indeholder en temmelig stærkt stigende Stala. Denne Dødsbo-skat andrager 1 pCt. af Formuen op til de 500 £, 2 pCt. for en Formueværdi af mellem 500 og 1,000 £, 3 pCt. for Værdier fra 1,000 til 10,000 £, og saa stigende op til 8 pCt. for Efterladenskaber, som andrage en Værdi af mere end 75,000 £. Naar dette Fordrag er gjort til Statskassen, saa først foretages Fordelingen af Arven mellem Arvingerne, og disse have saa i England en Arvestat, som paa det nærmeste svarer til den danske Arvestat, nemlig 1 pCt. i Forholdet mellem Forældre og Børn, 3 pCt. i Forholdet mellem Brødre og Søstre af den afdøde, 5 pCt. i Forholdet mellem Brødre og Søstre af den afdødes Fader og Moder og 10 pCt. for de fjernere Slægtninge og andre. Det vil altsaa sige, at der i England svares en Formuestat i Tilfælde af Død, uafhængig af Arvestatten. Det er dette, jeg vilde gøre opmærksom paa. Men hvis man altsaa vil indrette vor Formuestat saaledes, at det bliver overkommeligt for Befolkningen at finde ud af den, og hvis man vil stryge Bestemmelsen om, at en Mand skal opgive sin uproduktive Formues Værdi — noget, som man i mange Tilfælde vil være ude af Stand til at opgive — altsaa fritage ham for det Skøn, som den højtærede Minister hentydede til, ja saa er der naturligvis ikke længere nogen Nødvendighed for at komme over til Formuebestatningen efter Dødsfald; men for øvrigt tror jeg, at denne anden Maade vilde føre til et bedre Resultat